

10- Bütün o aza ve âletlerin ibadeti ve tesbihatı ve o yüksek ücretleri, en muhtaç olduğun bir zamanda...

Beşinci kâr: Bütün o aza ve âletlerin ibadeti ve tesbihatı ve o yüksek ücretleri, en muhtaç olduğun bir zamanda, cennet yemişleri suretinde sana verileceğine ehl-i zevk ve keşif ve ehl-i ihtisas ve müşahede ittifak etmişler.

İnsanın Allah'a sattığı o göz, o akıl, o dil, o el ve bütün âzâlar... Zannedildiği gibi kaybolup gitmez. Bilakis her biri, kendi lisanınca ibadet eder, tesbih eder ve bu ibadetlerin karşılığı zayi olmaz. Ehl-i zevk ve keşif, ehl-i ihtisas ve müşahede ehli olanlar ittifakla söylemişlerdir ki: Bu âzâların sessiz ibadetleri ve görünmeyen tesbihatları, insanın en muhtaç olduğu bir zamanda, cennet yemişleri sûretinde ona iade edilecektir.

Bu mesele Otuz Birinci Söz'de şöyle zikredilmiştir.

"O âlemlerin birisi de Sidretü'l-Müntehâ'daki Cennetü'l-Me'vâ'dır. Yerdeki tesbihat ve tahmidat, o cennetin meyveleri suretinde -Muhbir-i Sadık'ın ihbarıyla- temessül ettiği sabittir.

Deme ki: "Havaî bir Elhamdülillah kelimem nasıl mücessem bir meyve-i cennet olur?"

Çünkü sen gündüz uyanırken güzel bir söz söylersin, bazen rüyada güzel bir elma şeklinde yersin. Gündüz çirkin bir sözün, gecede acı bir şey suretinde yutarsın. Bir gıybet etsen, murdar bir et suretinde sana yedirirler. Öyle ise şu dünya uykusunda söylediğin güzel sözlerin ve çirkin sözlerin, meyveler suretinde, uyanık âlemi olan âlem-i ahirette yersin ve yemesini istib'ad etmemelisin." (Otuz Birinci Söz)

Düşün: Dünyada bir bakışını haramdan çevirdin; belki kimse görmedi, belki sana ağır geldi. Ama o bakış boşa gitmedi. O göz, o an Allah namına sabretti ve **tesbih etti**. İşte o tesbihin karşılığı, orada bir nur oldu; burada bir tohum gibi toprağa girdi. Ahirette ise o tohum, **tatlı bir meyve** olarak önüne konulacak. "Bu nereden?" diye soracaksın. Denilecek ki: "Dünyada sabrettiğin bir bakıştan..."

Bir sözünü yuttun; gıybet etmedin, kalp kırmadın. Dil sustu ama kalbin konuştu. O susmak **ibadet oldu**. O ibadet, burada görünmedi; ama orada **lezzet oldu**. Bir meyve gibi, bir nimet gibi sana ikram edilecek.

Bir adımını günaha değil, hayra attın. Ayak yoruldu, nefis sızlandı. Fakat o adım, **zikre dönüştü**. İşte o zikir, ahirette sana **yol oldu, gölge oldu, meyve oldu**.

Şimdi bu mesele ile ilgili bazı hadis-i şerifler nakledelim:

Hazreti Abdullah b. Amr rivayet etmiştir. Resulullah (a.s.m.) şöyle buyurdu:

— Kim **سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ** derse, onun için cennette bir hurma ağacı dikilir. (Bezzar, Mecmâu'z-Zevâid)

Hazreti Eyyübü'l-Ensari (r.a.) rivayet etmiştir. Resulullah (a.s.m.) miraç gecesinde İbrahim (a.s.)'ın yanına uğradı.

İbrahim (a.s.): “Ey Cebrail yanındaki kimdir?” dedi. Cebrail: “Muhammed (a.s.m.)'dir.” dedi. İbrahim (a.s.): “Ümmetine söyle cennete bol bol fidan diksinler. Şüphesiz cennetin toprağı çok güzel ve arazisi çok geniştir.” buyurdu. Resulullah (a.s.m.): “Cennetin fidanları nedir?” deyince, İbrahim

(a.s.) şöyle dedi: **لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ** dir.” (Müsned-i Ahmed, Mecmâu'z-Zevâid)

Hazreti Ebû Hüreyre (r.a.) diyor ki: Resulullah (a.s.m.) yanıma uğradı. Ben fidan dikiyordum. “Ey Ebû Hureyre, ne yapıyorsun?” buyurdu. Ben: “Kendim için fidan dikiyorum.” dedim. Resulullah (a.s.m.): “Ben sana bundan daha hayırlı fidan söyleyeyim mi?” buyurdu. Ben: “Evet ya Resulallah, söyleyiniz!” dedim. Bunun üzerine buyurdu ki:

— **سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** de. Bunlardan her kelime karşılığında cennette senin için bir ağaç dikilir. (İbni Mâce)

En muhtaç olduğun zaman... Yani dünyadan hiçbir şeyin kalmadığı ne malın ne evladın fayda vermediği, yalnız ve çaresiz hissettiğin o anda... İşte o zaman, dünyada fark etmediğin bu ibadetler **önüne sofraya gibi serilecek**.

Ehl-i zevk ve keşif ve ehl-i ihtisas ve müşahede ittifak etmişler.

Bu ifadeyle verilen mesaj şudur: **“Bu söylenenler şahsî bir kanaat değil; asırlar boyunca hakikatin peşinde yürümüş manevî önderlerin ittifakla vardığı bir hükümdür.”** Bu ifade, meseleyi tartışma zemininin dışına taşır. Çünkü artık karşıda bir ferdin yorumu değil; **ilimle ispat edenlerin, müşahedeyle görenlerin ve zevk ile tadanların ortak şahitliği** vardır.

1. **Ehl-i İhtisas:** İman hakikatlerini **ilim ve delille** ispat eden âlimlerdir.
2. **Ehl-i Müşahede:** İman hakikatlerini **görür gibi** tasdik eden velîlerdir.
3. **Ehl-i Zevk ve Keşif:** İman hakikatlerini **tadarak ve keşfederek** bilen ehl-i kalptir.

Ehl-i zevk ve keşif ve ehl-i ihtisas ve müşahedenin ittifakla söylediği hakikat şudur: Dünyada Allah için yapılan hiçbir şey **yok olmaz**. Sadece **şekil değiştirir**. Burada sabır olur, orada lezzet olur. Burada fedakârlık olur, orada **cennet yemişi** olur.

Ne büyük kâr! İnsan farkında olmadan ibadet eder, farkında olmadan sermaye biriktirir ve en muhtaç olduğu anda **Rahmân'ın ikramıyla karşılaşır**. İşte beşinci kâr budur: Kaybettiğini sandığın her şey, orada sana **ebedî bir kazanç** olarak döner.